

אמרי שפר "דמח"
מתוך "ליקוטי שמואל"
מלקט שמואל אייזיקוביץ
eisikovits1@gmail.com

אדם שאין בו הכרת טובה להוריו כיצד יוכל להכיר טובה למי שאמר והיה העולם?!... ומה מנחיל הוא לילדיו?! כיצד הם יכירו לו טובה על השקעתו שיגע בהם כל-כך?!...

אדם שאינו עורך קנייה בחנות, אסור לכנס לחנות לקחת שקית לצרכיו כגון לכסות כובע כשפתאום התחיל לרדת גשמים בלי רשות, שאע"פ שאין בו שוה פרוטה (לעיל ח'), מ"מ הדרך של חניות להקפיד ע"ז ולכן יש לבקש רשות (ספר ואין למו מכשול דיני גו"ג עמ' 83).

'אייס קפה' עם קרח מרוסק דינו כשתייה לענין ברכה אחרונה מאחר שהוא דבר שנשפך ודרך בני אדם לשתותו, ואינו נכנס למה שנחלקו הפוסקים (שו"ת בצל החכמה ח"ג סי' קי"ד וקט"ו) לענין גלידה או קרח אם נחשב כאוכל או שתיה.

אין לקרוא עיתון של חברו ללא רשות בעליו אפילו כשמחזירו מיד אח"כ לתיבת הדואר, ואם אדם מורה היתר לעצמו באמרו שאין בעליו מקפיד על זה, אזי מה אכפת לו לבקש רשות.

אין צריך שיהיה לו בגדי שינה מיוחדים לשבת (עיין מחצית השקל רסב ג), כיון שאין דרך להתראות עמהם בפני בני אדם.

אין רע יורד מלמעלה. כל דבר הנראה או הנרגש כרע – מסתיר בתוכו את הטוב, את האור הא-לוקי החפץ בטובתנו. נתור אחריו ונשמח בו, ואף אם חלילה הטוב ייסתר מעינינו – נאמין כי הוא קיים, וסוף הטוב להתגלות.

"אם מקבלים קבלה והנהגה טובה צריכים לקיימה בכל זמן ובכל מקום ובכל מצב."

אם נתבונן בהיסטוריה נראה כי המקור לכל חורבן העולם ולהריסתו נבע ממידת הקנאה.

אמר הרה"ק רבי נחמן מברסלב: ראיתי רבים בוכים על "וקיפחתי את פרנסתי", אולם כמעט לא ראיתי בני אדם בוכים על "הרעותי את מעשיי"...

"אמר רב יהודה אמר רב: רוב [העולם נכשלים] בגזל, ומיעוט בעריות, והכל בלשון הרע. בלשון הרע סלקא דעתך [האם ייתכן שכולם נכשלים ממש בלשון הרע]?! אלא אבק לשון הרע" (בבא בתרא קסה).

אסור לאכול או לשתות דבר לפני התפילה חוץ ממים, ולצורך רפואה מותר לאכול ולשתות (שו"ע או"ח סי' פ"ט ס"ג), ותה וקפה מותר לשתות קודם תפילה אם הוא כדי שיוכל לכוון דעתו להתפלל, אבל רק בלי סוכר וחלב מפני שזה דרך גאווה (מ"ב סקכ"ב), אולם היום שאינו נחשב לדרך גאווה מותר לשתות עם חלב וסוכר למי שצריך את זה (ארחות רבינו ח"א עמ' נ"ז).

אף שאין לו מנעלים מיוחדים לשבת מכל מקום צריך שיהיה לו כסות נקיה ומזה נולד המנהג לצחצח המנעלים לכבוד שבת (נשמת השבת ערה).

אף שנמצא לבדו ילבש בגדי שבת, והטעם: כי אין המלבושים לכבוד הרואים כי אם לכבוד שבת (משנ"ב רסב ס"ק יא, כפה"ח לא).

אף שנקט מעיקר הדין שאפשר לקבל מעות מהנכרים לבניין בית הכנסת, מכל מקום כתב שעדיף שלא לקבל מהם כיון שיש לחשוש שלמחר הם באים אצלנו לבקש אותנו לסייעם לבתי תפלות שלהם. (ובשו"ת תשורת שי (ח"א סי' טו))

את המילה 'שקרן' לא רצה הגר"י מוואלוז'ין להוציא מפיו, לכן אמר: יש אנשים שהם בעלי זיכרון טוב וזוכרים את שאירע לפני עשר שנים. יש אנשים שהם בעלי זיכרון נפלא והם זוכרים מה שאירע לפני שלושים שנה. ואילו פלוני, הוא בעל זיכרון כל כך מיוחד שהוא זוכר גם מה שמעולם לא אירע ...

בורא נפשות וחסרונן, בראנו כבעלי חסרים הנזקקים לדומם, לדוגמא מים, לצומח - פירות וירקות וגם לחי - בהמות, עופות ודגים. אם האכילה היא כהוגן וכראוי, אזי יש עליית מדרגה לכל הבריאה על ידי האדם האוכל.

בכלי ראשון. קפה בדרך כלל מתבשל בשעת הייצור, וכיון שכבר עבר תהליך בישול, הבאנו (אות י') שאין בישול אחר בישול בדבר יבש, ולכן מצד זה היה צריך להיות מותר לשים כפית קפה בכוס ולמלאותה במים חמים ישיר מהברז של המיחם שהוא עירוני כלי ראשון (שו"ת פנים מאירות הובא בשע"ת סקכ"ח, שו"ת אג"מ או"ח ח"ד סי' ע"ד בישול אות ט"ז)

בלימוד התלמוד, אין הבדל בין לימוד בפעם ראשונה ובין הלימוד בפעם שניה ושלישית. בכולם נצרך עיון ומחשבה יתירה. כי החזרה אינה רפרוף מהיר, אינה סיכום מקוצר, אלא לימוד נוסף מחדש, משמוש ועיון בדברים מתחילתם. (הרמב"ן)

בצוואת בעל יסוד ושורש העבודה (סימן כט) מובא שהיה מודה לקב"ה אחר שלבש בגדי שבת "יוצרי ובוראי ישתבח שמך, אני נותן לך הודאה על שנתת לי בגדים חשובים לכבוד שבת קודש לא לפי מעשי הטובים רק ברחמך הרבים וחסדך הגדולים."

גם כשלוקח עגלה לביתו ודעתו להחזירו מיד, אסור, שהרי שואל שלא מדעת גזלן הוא (שו"ע סי' שנ"ט ס"ה), בפרט כשיודע שבעלי החנות אינם נותנים רשות להוציא משטח החנות. ולכן בשום אופן אין להוציא עגלה משטח החנות בלי לקבל רשות מפורש מבעל הבית או ממנהל החנות.